

ся изучать на войнишко искусство, какво-то да могат послѣ да служатъ на отечество-то си. Отидохъ въ войскѣ-тъ и тамъ ся изгубихъ. Забравихъ свое-то първо намѣреніе и залибихъ ся о освоителевы-ты прѣпорцы. Приказвахъ за честь и за заклѣтвѣ, като че ли е честно да служи нѣкой-си въ непріятелскѣ-тъ войскѣ, като че ли може чело-вѣкъ да ся заклѣне противъ свое-то отечество. Нѣ това дохождаше послѣ навыка, или платѣ-тъ, или достоинства-та, що добывахъ подъ царскы-ты прѣпорцы, та Българинъ стотникъ, или пълковникъ, или войвода бѣше сто пѣти пѣ-лошь камъ свои-ты съотечественници и отъ роденыа грѣкъ. При това грѣцка-та власть умѣяше и да ги избира. У кои-то подозрѣваше невѣрность, тѣхъ прашаше въ Азіи, а въ Европѣ оставяше само познаты-тѣ отмѣтници и подлизицы, кои-то служяхъ на своя народъ като живо доказателство, какво трѣбва слѣпо да ся покорява и като куче да бѣде вѣренъ на цариградскыа прѣстолъ. Между тыя послѣдни-ты най-важны роль играяхъ много членове отъ *другочинъ-тъ* кралевскѣ комитопулскѣ фамилиѣ, и мнозина други отъ първы-ты въ народа домородства; ти правяхъ най-голѣмы услуги на прѣстола, а то затова, защо-то народъ-тъ гядаше на тѣхъ като на природны свои прѣдводители, дадени нему отъ самыа промыслъ Божій.

Имаше още и други помощници на престола. Това бѣхъ имотни-ти Българе и отъ пѣ-голѣмъ родъ, кои-то играяхъ роль като меценати (учени) и кои-то падяхъ въ немилость при царя. Тѣхно-то богатство и порѣкло ги за-сланяше отъ грѣцко-то гоненіе и облекчаваше имъ работѣ-тъ; кога-то искахъ да помогнѣтъ на нѣкои свои, въз-ненавидени отъ грѣцы-ты. Нѣкога-си были добрѣ и имали милость въ двора, нѣ послѣ ѣ изгубили. Това обстоятел-